

Det er forligsparternes ansvar at indgå overenskomster, så der skal tages hensyn til, hvad parterne selv kan blive enige om.

Derfor må CD afvise forslaget fra SF, men CD vil se positivt på arbejdsministerens forslag.

Poul Nødgaard (DF):

Lad mig tage L 9 først.

SF's forslag lægger op til at ophæve både paragrafferne 11 og 12, henholdsvis om de 35 pct. og så sammenkædningsreglen.

Hvis man ser sådan rigtig demokratisk på tingene – det bør man jo gøre en gang imellem – så synes jeg faktisk, der er nogle gode ting i det, specielt i forholdet omkring sammenkædningsreglen. Derfor synes jeg også, det er stærkt, når Venstres ordfører kan stå og sige, at det vil gøre ubodelig skade, og hr. Brian Mikkelsen brugte også nogle stærke ord omkring det at afskaffe sammenkædningsreglen – det ville lægge det danske samfund øde. Jeg ved ikke, hvem det var, der sagde hvad, men det var i hvert fald noget i den retning.

Men nu får vi jo begge forslagene behandlet i Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg, og så kan vi se, hvordan det kan ende dér.

Jeg vil godt sige et par ord omkring regeringens lovforslag nr. L 15. Der er selvfølgelig nogle ændringer i forhold til, hvad der har været tidligere med hensyn til procenterne. Om det så er det rigtige eller ej, er der jo ingen, der kan sige noget om, men det er i hvert fald det, der er lagt op til, og det er det, vi så må forholde os til.

Men inden vi gør det, så mener vi i Dansk Folkeparti, at der er en lang række sager, der må afklares. Vi har fået breve, som jeg også nævnte under et tidligere forslag i dag, fra et utal af organisationer og lign., og dem må ministeren og ministeriets folk jo så nu gå i gang med at besvare, så vi kan få et godt indtryk af tingene.

Det, der lægges op til fra ministerens side, altså regeringens forslag vedrørende sammenkædningsreglen, synes jeg sådan set hverken er fugl eller fisk, for på et tidspunkt, når forligsmanden har udtømt alle forligsmuligheder, bliver man jo tvunget ind i en afstemning, hvor man er koblet sammen med andre.

Jeg ved ikke helt præcis – og det er nok en af de ting, jeg godt vil bede ministeren oplyse om enten i dag eller en anden dag, eventuelt i Arbejdsmarkedsudvalget – hvem der er kædet sammen med hvem. Det er jeg ikke helt klar over.

Men jeg har indtryk af, at det tit er nogle forskellige forbund, som på forskellig vis måske ikke helt harmonerer sammen, og man kan altså ikke komme uden om én ting, og det er, at hvis først man forestiller sig 5-6 ting, der er kædet sammen, og hvis så de 5 er enige og den 6. har fået en dårlig overenskomst, så er den 6. jo faktisk trukket med ind i det. Rent umiddelbart synes jeg, det er forkert. Det virker forkert på mig, og det virker specielt også forkert, at socialdemokrater – det er ministeren jo også og også hr. Ole Vagn Christensen, som ikke hører så meget efter i øjeblikket – har sådan en lidt aparte indstilling til det her spørgsmål.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak til de partier, som har været positive, og også til de partier, som har været overvejende positive.

Fru Charlotte Antonsens argumentation var jeg meget enig i. Det handler dybest set om at blande sig så lidt som muligt og have respekt for arbejdsmarkedets parter's ønske om deres sæt af spilleregler.

Det er fuldstændig korrekt fremstillet, at det primært er LO og DA, der har forhandlet den konstruktion, som nu ligger på Folketingets bord, men det er jo også sådan, at parterne har haft, kan man sige, bredere kontakter med andre organisationer.

Forslaget har, som alle andre forslag, været til en bred høring hos alle organisationerne, og på den baggrund synes jeg måske ikke umiddelbart, at der i den situation, hvor den politiske proces så går i gang, er baggrund og basis for at nedsætte et udvalg.

Men jeg vil gerne på Venstres foranledning, hvis det ønskes, gøre endnu et forsøg på at få drøftet spørgsmålet om procenter med de organisationer, som jeg også ved har nogen skepsis omkring dette her. Det vil jeg gerne gøre endnu et forsøg på, inden vi, om jeg så må sige, når helt til vejs ende, for det ville jo være det bedste. Jeg tvivler på, om det lykkes, vil jeg godt sige, men det skal i hvert fald ikke komme an på, at vi ikke gør forsøget. Så det vil jeg i hvert fald gerne tage med i overvejelserne.

Til både hr. Aage Frandsen og fru Jette Gottlieb – tror jeg, det var – der beskæftigede sig med sammenkædningsreglerne, vil jeg sådan mere for en ordens skyld sige, at det ikke kun er Dansk Arbejdsgiverforening, som gerne vil have nogle sammenkædningsregler. Det vil regeringen også, og det vil det danske samfund